

L'entrevista: Kiko Gómez (entrenador de l'alevi A del F.C. Argentona)

Kiko es mostra orgullós de l'evolució futbolística dels seus jugadors

**"El meu equip té companyerisme,
amistat i ganes de treballar"**

**Textos i foto:
Carolina Puche Andrés**

Com vas començar al futbol? Vaig començar amb 8 anys, jugant.

Quant temps portes com a entrenador? Nou. Sempre he entrenat equips de categoria amateur, majors de 18 anys i aquest és el primer que entreno a futbol base.

És molt diferent entrenar nois Amateurs que Alevins? Sí, en el tracte. La manera de parlar, de treballar. És un altre món. Per exemple, els grans per lògica haurien de saber el bàsic del futbol i als petits se'ls ha d'ensenyar. Fer molts exercicis que amb els grans no fas, com un "pase", un centre, explicar treballar. Tenir-los contents, fer que juguin tots i s'ho passin bé.

A quina de les categories veus els jugadors més entregats als partits, els petits o els grans? Els petits. També depèn del partit. Els petits cada setmana s'entreguen. Els grans depèn del nivell de l'equip contrari. És una altra mentalitat. També se'ls treballa diferent.

Amb els Alevins, la forma de treballar, es molt individualitzada o més aviat en grup? I com responen? Els tracto en grup i individualment. Te n'adones quan un jugador et ve baix de moral per la seva actitud. Llavors li parles, li preguntes i l'ajudes. En aquests casos els ho comento als pares. Ells m'ho poden confirmar i fins i tots algun es sorprèn que ho hagi detectat. Però es que son moltes hores amb ells. A més sóc pare i me n'adono. Això els pares ho agreixen molt. Els nois estan contents amb el treball que fas.

Quina és la característica que defineix el teu equip actual? Qualitat. Toquen molt bé la pilota.

Quines característiques hauria de tenir el jugador ideal Aleví? Els meus les tenen: companyerisme, amistat i ganes de treballar. Els meus nois treballen molt bé, que es bàsic, ganes d'aprendre que és imprescindible i a l'hora de plantejar un partit estan atents i ho agafen ràpid. Fan el que se'ls diu.

Els nois són capaços d'aportar-te quelcom com a persona? Molt. La satisfacció del veure'ls feliços, com gaudeixen i l'alegria que et transmeten tant en el camp com al vestuari. Estan aprenent i el meu company i jo estem molt orgullosos d'ells, veient la seva evolució com a jugadors des que vam agafar l'equip. El resulta! final d'un partit ens dóna igual.

Quines han estat les seves millores? Han millorat en posicionament, en toc de pilota i en jugar com se'ls diu. El bàsic del futbol. Parar una pilota d'un "pase" es bàsic i ells ara ja ho fan. Els ha costat el seu esforç però poc a poc van a més. Després els resultats ja vénen sols. Ells volen guanyar, però si ells treballen com ho han de fer i perden, jo no els renyo ni m'enfado.

Com porteu la temporada? Molt be. Anem quarts, a dos partits del líder i si el guanyem i podem pujar doncs millor. Lluitant per aconseguir l'objectiu.

Estan acostumats a guanyar? Això sembla. Han ficat 12 gols entre els dos últims partits.

Com reaccionarien si perden algun partit? El perdre ho porten malament. Millor no pensar-ho. Cadascú s'ho pren a la seva manera. Son nens.

Creus que a casa els pressionen per què guanyin? Que jo sàpiga no. Parlo molt amb els pares i no ho crec. De fet hi ha jugadors que parlen amb mi, després ho han comentat a casa, i quan els pares pregunten què els he dit jo, responen que és una cosa entre l'entrenador i ells. Són detalls que em demostren que confien en mi. O comprovar la seva confiança quan diuen que si fan el que els ha dit el seu entrenador, arrasaran. Aquests detalls m'omplen.

Els seguidors, com es comporten? A l'àrbitre sempre se li diu alguna cosa, però és un públic dels que anima, siguin o no els seus filis. Estem contentíssims amb els pares. No donen problemes i no es queixen mai perquè el seu fills jugui més o menys temps. Son 20 nens, i això costa d'organitzar.

Un noi que està a la banqueta què hauria de fer per ser titular al següent partit? Això es molt difícil, perquè van descansant tots. Hi ha partits on canvio tots els jugadors. Amb mi juguen tots. Si hi hagués algun castigat, ja no estaria ni a la banqueta, aquella setmana ni vindria. Als partits només em puc endur a 18, així que qui no es comporta és qui no ve.

Quan toca jugar en condicions adverses de climatologia, com ho porten? En alguns casos, en comptes de guanyar un partit senzill, l'han empatat. Però el fred no és una excusa. Si fa aire sí que em preocupo, però si plou, neva o fa fred no. Aquí entrenen a les 6 de la tarda a només 2 graus. Estan acostumats i son complidors. No s'escauegen dels entrenaments.

Hi ha algun jugador a qui vegis amb molt potencial? Sí. Hi ha uns 5 aproximadament. Tant de bo no se'ls emporti ni el Mataró ni la Fundació. Si han de marxar que ho facin a un Espanyol o un Barça, que almenys aprendran. Als altres equips els tindrien un parell d'anys i després fitxarien a un altre al seu lloc i gairebé no jugarien. Per això millor que estiguin aquí, que apendran el mateix, jugaran mes i estaran amb els seus amics.

Tens algun ídol esportiu? Com a jugador Sanchís, i com a entrenador Víctor Fernandez, entrenador del Saragossa.

En què t'agradaria semblar-te al teu ídol Víctor Fernandez? En la seva forma de treballar, de planificar un partit. La seva facilitat d'agafar un equip i posar-lo a jugar a futbol ofensivament, com crea equip.

És molt complicat detectar els errors i saber reconduir-los? No, ho veus de seguida. A la mitja part ja rectificques. Són 11 jugadors, però la pilota sempre està a un sol lloc. Els errors acostumen a estar prop de la pilota.

Amb quin equip et sents més realitzat, els Amateurs o el Alevins? Amb els dos.

Quin missatge de motivació donaries als teus jugadors? Treballar, escoltar el que els dic i que els partits els guanyen ells. Jo no puc fer-ho per ells. Si volen estar a les primeres posicions son ells els que s'han de posar les piles. Màxima intensitat i a guanyar partits.